

Viktige saker på landsstyremøtet

Er «pasientens helsetjeneste» kun retorikk? Hva skal fremtidens primærhelsetjeneste være? Bør Legeforeningen myke opp sitt syn på akuttfunksjoner i sykehus? Hva må til for å sikre en god grunnutdanning for medisinstudenter?

Landsmøtet finner sted i Trondheim. Foto Colourbox

Spørsmålene stilles under landsstyremøtet i Trondheim 27.–29. mai. Over 140 delegater fra foreningens ulike organisasjonsledd samles for å sette målene for organisasjonen og velge politisk ledelse for de to neste årene.

Helseminister Bent Høie innleder og deltar under den helsepolitiske debatten «Pasientens helsetjeneste. Realitet eller retorikk?» med sentrale medlemmer fra Legeforeningen og andre politiske aktører.

Primærhelsetjeneste og ny sykehusstruktur

Primærhelsetjenesten vil også være et viktig tema i Trondheim. Regjeringen jobber med en stortingsmelding om fremtidens primærhelsetjeneste. Landsstyremøtet diskuterer hvordan Legeforeningen skal møte debatten om utfordringer i kommunehelsetjenesten. Sentrale spørsmål vil være: «Hvordan sikre god kompetanse? Hvordan unngå siloorganisering? Hva skal fastlegens rolle være? Er det nødvendig med større fastlegesentra? Hva slags kompetanse mangler vi i dag?». Hva støtter Legeforeningen, og hva ønsker vi å utfordre?

Regjeringens varslede nye sykehusstruktur engasjerer svært mange og skal også behandles. Faglig forsvarlighet, nødvendig beredskap og trygghet for befolkningen må veie tyngst i den nye strukturen, skriver Legeforeningen i rapporten *Sykehus for fremtiden* fra 2014. Spørsmål knyttet til akuttberedskap i lokalsykehus vekker debatt, og sentralstyret

ser det som nødvendig at Legeforeningens standpunkter revideres og diskuteres.

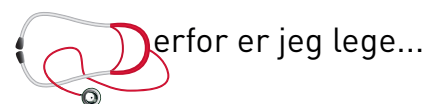
Delegatene inviteres videre til å diskutere grunnutdanningen av medisinerere i Norge. Under møtet vil leder av Yngre legers forening legge frem det foreløpige arbeidet til prosjektgruppen som ble nedsatt av sentralstyret i 2014. Gruppen utarbeider en rapport som belyser situasjonen ved de medisinske fakultetene i Norge og ser på muligheten for en økt harmonisering mellom studiestedene og samsvar mellom målbeskrivelser, studieorganisering og læringsutbyttet. Den tar også for seg dimensjonering av utdanningen i Norge, spesielt i forhold til fremtidig behov for leger.

Følg landsstyremøtet på sosiale medier

De siste årene har mange kunnet følge det som skjer på sosiale medier. Også i år vil det være mulig å følge landsstyremøtet på våre nettsider www.legeforeningen.no/landsstyremotet, Twitter: [www.twitter.com/legeforeningen](https://twitter.com/legeforeningen) og Facebook: www.facebook.com/legeforeningen. Åpningstalen og flere andre innslag legges ut som video på nettsidene i etterkant av møtet. Saksfremleggene ligger åpent på nettsidene for delegater og andre interesserte.

Stein Runar Østigaard

stein.runar.ostigaard@legeforeningen.no
Samfunnspolitisk avdeling

Finner dødsårsaken

Det var kliniker jeg skulle bli, pediater, kirurg, gynekolog – eller kanskje allmennlege? Men jeg kunne også tenke meg å studere mer – kanskje forske. Da jeg søkte jobber etter noen år med turnus, militærtjeneste og en utrolig lærerik tid ved legevakten i Oslo fikk jeg høre om krybbedødsforskningen ved Rettsmedisinsk institutt. Jeg møtte professor Torleiv Ole Rognum og ble inspirert til å gå i gang med et forskningsprosjekt. For å forstå krybbedød var det nyttig å lære hvordan barnedødsfall ble undersøkt. Da måtte jeg lære å delta ved obduksjoner.

Det tok et halvt år før jeg vendte meg til å foreta obduksjoner. Den tekniske delen av arbeidet – å føre skalpellen – fikk jeg sving på etter hvert, men det var krevende å møte døden hver dag på jobben. Det var vanskelig å forsone seg med at døden innhenter oss alle og kan komme når man minst venter det. Jeg hadde nylig opplevd at min far døde plutselig og jeg innså hvor skjørt livet er. Jeg opplevde at en kvinne ble overkjørt av trikken ved Rikshospitalet fem minutter etter at jeg hadde syklet over de samme trikkeskinnene. Dagen etter undersøkte jeg avdøde på obduksjonsbordet. Det gjorde inntrykk.

Det var – og er fortsatt – krevende å sette seg inn hvordan mennesker brått dør, mister livet i meningsløse ulykker, eller lever i krevende omgivelser og går til grunne. Det er krevende, men det er også fascinerende. Det som gjør jobben som rettsmedisiner fin, er at man etter hvert forstår hvor viktig jobben er. For politiets arbeid, for rettsikkerheten, for pårørende som venter på svar. Og så ligger det en enorm mulighet i at den kunnskapen som genereres ved obduksjonsbordet kan benyttes til å forebygge død og forhindre lidelse.

Arne Stray-Pedersen

Overlege v/avdeling for rettspatologi og rettsmedisin

Se videointervju her:
legeforeningen.no/derfor